

ТИТУЛЬНИЙ СПОНСОР
ФК «КАРПАТИ»

ГЕНЕРАЛЬНИЙ МЕДІА-ПАРТНЕР
ФК «КАРПАТИ»

ТЕХНІЧНИЙ ПАРТНЕР
ФК «КАРПАТИ»

ОФІЦІЙНИЙ СТРАХОВИЙ ПАРТНЕР
ФК «КАРПАТИ»

ПАРТНЕР
ФК «КАРПАТИ»

«КАРПАТИ»
/Львів/

«ТАВРІЯ»
/Сімферополь/

22-ий ТУР
ОФІЦІЙНА ПРОГРАМА МАТЧУ

15:30
11.03.2012
«АРЕНА ЛЬВІВ»

ІНФОРМАЦІЙНІ ПАРТНЕРИ:

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ «КАРПАТИ»

РЕКВІЗИТИ КЛУБУ

Рік заснування: 1963
Клубні кольори: зелено-білі
Поштова адреса:
79005, м. Львів, а/с 551
Електронна адреса:
http://www.fckarpaty.lviv.ua
E-mail: office@fckarpaty.lviv.ua
Домашній стадіон:
«Арена Львів» (34 915 місць)
Головний тренер: Володимир Шаран

ПЕТРО
ДИМІНСЬКИЙ
ПОЧЕСНИЙ ПРЕЗИДЕНТ

КОМАНДА СЕЗОНУ 2011/2012

Фото Тараса Кузьменка

ВІЗИТКА КЛУБУ

Єдина невищолігова команда, що володіла Кубком СРСР (1969 р.).

Найкращий результат у вищій лізі СРСР, де «Карпати» виступали у 1971-1977, 1980 роках, – 4-е місце (1976 р. – весна та 1976 р. – осінь).

НАЙБІЛЬШЕ МАТЧІВ у чемпіонатах СРСР провів Лев БРОВАРСЬКИЙ – 412 (1968-1980 рр.).

НАЙКРАЩИЙ БОМБАРДИР – Володимир ДАНИЛЮК (88 м'ячів, 1966-1978 рр.).

РЕКОРДСМЕН КОМАНДИ ЗА СЕЗОН – Степан ЮРЧИШИН (42 м'ячі, 1979 р.).

У вищій лізі України «Карпати» виступали з сезонів 1992 р. по 2003/04 рр. Найкращий результат – 3-тє місце (сезон 1997/98 рр.). Загалом у 553 матчах у вищій лізі: +199=154-200, м'ячі 619-641.

НАЙБІЛЬША ПЕРЕМОГА – 5:0 («Чорноморець», 1999 р., «Оболонь», 2009 р.).

Найбільші поразки – 1:6 («Кремінь», 1996 р.), 0:5 («Шахтар», 2004 р., 2011 р.).

НАЙБІЛЬШЕ МАТЧІВ ЗА КЛУБ провів Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ (225).

НАЙКРАЩИЙ БОМБАРДИР – Андрій ПОКЛАДОК (54 м'ячі). Рекордсмени клубу за сезон – Іван ГЕЦКО та Олександр ПАЛЯНИЦЯ (по 16 м'ячів, 1998/99 рр.).

Фіналіст розіграшу Кубка України 1992/93, 1998/99 рр. Учасник розіграшу Кубка володарів кубків (1970, 1993 рр.) та Кубка УЄФА (1999 р.). Учасник групового етапу Ліги Європи УЄФА (2010/2011).

Володар Кубка Copa del Sol-2011.

6 березня 1992 року саме півзахисник «левів» Анатолій МУЩИНКА забив в Одесі перший гол в історії національних чемпіонатів незалежної України (20 хв. матчу проти «Чорноморця»). Саме на стадіоні «Україна» 30 липня 2000 року багатолітній чемпіон, київське «Динамо», вперше за 8 років змагань у чемпіонатах України програв з різницею у 2 м'ячі (0:2).

КАМЕНЮКА З ДУШІ

«ЗОРЯ»
ЛУГАНСЬК

21 тур

5:1

03.03.2012

«КАРПАТИ»
ЛЬВІВ

СУХИЙ ЛИСТ

21-ий тур. 03.03.2012, 13:30. «Авангард», Луганськ. 8 000 глядачів. Сонячно. -2°С

АРБІТР – Євген Арановський (Київ).

АСИСТЕНТИ АРБІТРА: Олексій Андреєв (Донецьк), Олександр Корнійко (Миргород).

ЧЕТВЕРТИЙ АРБІТР – Іван Бондар (Київ).

ІНСПЕКТОР ФФУ – Валерій Авдиш (Сімферополь). ДЕЛЕГАТ ФФУ – Сергій Шебек (Київ).

«ЗОРЯ»: Козаченко, Ярмаш, Шуніч, Вернидуб, Ігнатьєвіч, М.Іг.Білий (Худзік, 90+4), Каменюка, Галюза (Цакич, 86), Ференчак, Родіч (Сілюк, 84), Ідахор.

ЗАПАСНІ: Постранський, Олійник, Аддо, Тесак.

В.о. головного тренера – Юрій Вернидуб.

«КАРПАТИ»: Богатінов, Гірський, Балажіц, Мілошевіч, Ощипко, Голодюк (Кас'ян, 26), Ткачук, Даушвілі (Мартинюк, 61), Ерік (Озарків, 82), Лукас, Гладкий.

ЗАПАСНІ: Тлумак, Болохан, Петрівський, Михальов.

Головний тренер – Володимир Шаран.

ГОЛИ: Каменюка, 25, 54, 65, Родіч, 60, Галюза, 80 – Гладкий, 87.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ: М.Іг.Білий, 21, Вернидуб, 34, Галюза, 39, Козаченко, 51 – Гірський, 43, Балажіц, 55, Ощипко, 66, Гладкий, 67.

«Зоря» – «Карпати» 3 березня 2012 р.

«Зоря» – «Карпати» 3 березня 2012 р.

Мабуть, до початку гри жодна жива душа ані зі Львова, ані з Луганська, ані восьминіг Пауль, який прославився своїми прогнозами, не змогла б передбачити того, що відбулося у першому весняному матчі Прем'єр-ліги. Поза тим, необхідно усвідомити, що матч відбувся насправді, і цей дикий жах не був сном. Після таких провалів, ясна річ, знайдеться немало тих, хто почне обливати команду загалом та конкретних гравців зокрема усілякою гидотою і думати, що їм на душі стане краще, що з їхнього серця впаде к(К)аменюка. Але як показує практика, легше не стає. Такі поразки лікує лише час...

Можна покинути територію зеленого прямокутника і зануритися в папки зі статистикою. Там, наприклад, ми знайшли б безліч доказів, які переконали б кого завгодно у тому, що «Карпати» не повинні програти. По-перше, безпрограшна серія «зелено-білих» у матчах проти «Зорі» налічувала 6 поєдинків. Сама «Зоря» взагалі програла в 11-х останніх матчах. Арбітр Євген Арановський вважався фартовим для «Карпат». Більше того, його дебют у вищій лізі відбувся саме на матчі «Карпат» та «Зорі». Тоді львів'яни перемогли 4:0. Ще можна згадати, як два роки тому, також ранньої весни, суперники зійшлися на засніженому полі «Авангарда». Луганчани не змогли стримати порив львів'ян і капітулювали. І жодного аргументу на користь луганчан, принаймні у статистиці. Але козирі «чорно-білих» таки знайшлися.

Варто віддати належне працівникам «Зорі» – вони постаралися на славу. Від того болота, яке було торік на матчі «Зоря» – «Волинь» на стадіоні «Авангард» не залишилося й сліду. Немало ресурсів витратили луганчани і на придбання нових гравців. Одразу семеро з них вийшли в основі у

матчі проти «Карпат». На стадіон прийшло немало уболівальників, які відверто скучили за великим футболом в Луганську. Безперечно, ще одним стимулом для господарів була позиція в турнірній таблиці. «Зоря» перебувала на передостанньому місці.

Увесь комплекс вищенаведених тез, у підсумку, переважив усі статистичні переваги «Карпат». Але не лише. Треба відверто визнати, що «Зоря» перемогла суперника у швидкості та бажанні. Не те, щоб «Карпати» не хотіли перемогти. Просто «Зоря» хотіла цього більше. Чимало уболівальників провели паралелі – вони порівняли цю поразку з іншим розгромом, який «Карпатам» вчинив «Шахтар». Однак ситуації тут різні. В останньому матчі на стадіоні «Україна» чималу роль в перемозі донеччан відіграв головний суддя. У Луганську ж нічого подібного не спостерігалося – «Зоря» перемогла цілком справедливо і без сторонньої допомоги.

«Карпати» ж програли через індивідуальні помилки, яких зробили дуже і дуже багато. Рахувати їх не варто, але те, що для одного матчу це забагато – факт. (Хоча окрім помилок, на користь «Зорі» зіграв відвертий фарт. Щонайменше, один раз. Бо як іще назвати гол імені Балажіца-Каменюки? Коли востаннє ТАКЕ залітало в чиїсь ворота?) Ось тут виникає запитання – а невже на зимових зборах гравці не робили таких помилок? Судячи зі всього, не робили. Уболівальники «Карпат», які уважно стежили за перебігом подій в Туреччині і навіть могли бачити матч проти лідера румунського чемпіонату, певна річ, здивуються: чому в Анталії не помилялися, а в Луганську помилялися, ще й так багато? Відповідь тут одна – так іноді буває в футболі. В одної команди залітає геть усе, в іншої – нічого.

У «Зорі» зі старту виділявся Каменюка. В епізоді на 25-ій хвилині треба говорити не про конкретну помилку захисника «Карпат», а про цілісний провал львівської оборони. Ідахор виграв повітря у Гірського і скинув м'яча у зону, де скупчилося одразу кілька гравців у зелено-білих футболках. Ніхто не бачив суперника, який сховався за спиною Ігоря Ощипка. А він просто вискочив з-за спини оборонця і розстріляв Богатінова.

У «Карпат» виділявся Ерік, який кілька разів турбував Козаченка з-за меж штрафного. Не переграв його і Лукас, який мав момент на початку другого тайму. Але така перевага «Карпат» швидко зникла після того, як «Зоря» забила вдруге. Галюза помітив ривок Каменюки і видав йому ідеальну передачу, яка виключила з гри Ощипка. В результаті м'яч опинився у воротах, але не так від удару Микити, як після рикошету від його ноги. Ще безглуздішим став третій гол Каменюки. Знову м'яч залетів у ворота не без участі вищих сил. Каменюка просто блокував передачу Балажіца, а Богатінов не встиг зайняти своє звичне місце. Між цими м'ячами Каменюки був гол Родіча, який продавив Мілошевіча і прокинув м'яча повз Богатінова, який дуже невпевнено вибігав на перехоплення. Взагалі, досить дивно, що Мілошевіч дозволив себе продавити. Кращий гравець «Карпат» у минулому році мав би зіграти більш по-злому у цьому епізоді. Здалося, що саме цей гол остаточно придавив амбіції «Карпат»...

Але й на цьому справа не закінчилася. У намаганнях забити бодай гол престижу, «Карпати» всіма силами пішли вперед, але пропустили випад суперника. Родіч накрутив одного захисника, Каменюка та Ідахор зібрали на своїх спинах інших, а Галюза, який опинився сам-один, спокійно пробив у дальній кут. 5:0 – такого ніхто не чекав.

Врешті-решт все скінчилося, але перед тим Олександр Гладкий пробив Козаченка, після навісу Лукаса. Незважаючи на дебют, цьому голу ніхто не радів. Зате раділа «Зоря» та весь Луганськ. З їхньої душі спала величезна каменюка відчаю та зневіри. ■

Фото Олексія Ковальова (football.ua) (6)

«КАРПАТИ» ЛЬВІВ

СЕЗОН 2011/2012

V.S.

ВОЛОДИМИР ШАРАН
ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР
18.09.1971 р.
Україна
Головний тренер команди: з 21.01.2012 р.

22

АНДРІЙ ТЛУМАК
ВОРОТАР
07.03.1979 р.
Україна
Вага/зріст: 81/188
За «Карпати»: 160/182п
У Вищій лізі: 154/197п

29

ОЛЕКСАНДР ІЛЬЮЩЕНКОВ
ВОРОТАР
23.03.1990 р.
Україна
Вага/зріст: 81/186
За «Карпати»: –/–
У Вищій лізі: –/–

32

МАРТІН БОГАТІНОВ
ВОРОТАР
26.04.1986 р.
Македонія
Вага/зріст: 80/189
За «Карпати»: 15/21п
У Вищій лізі: 15/21п

4

ІВАН МІЛОШЕВІЧ
ЗАХИСНИК
03.11.1984 р.
Сербія
Вага/зріст: 86/189
За «Карпати»: 88/3
У Вищій лізі: 88/3

8

ІГОР ОЩИПКО
ЗАХИСНИК
25.10.1985 р.
Україна
Вага/зріст: 72/175
За «Карпати»: 87/9
У Вищій лізі: 88/9

15

ТАРАС ПЕТРІВСЬКИЙ
ЗАХИСНИК
03.02.1984 р.
Україна
Вага/зріст: 77/184
За «Карпати»: 119/2
У Вищій лізі: 85/2

21

ҐРЕҐОР БАЛАЖІЦ
ЗАХИСНИК
12.02.1988 р.
Словенія
Вага/зріст: 83/190
За «Карпати»: 15/1
У Вищій лізі: 15/1

41

СТЕПАН ГІРСЬКИЙ
ЗАХИСНИК
08.01.1991 р.
Україна
Вага/зріст: 70/178
За «Карпати»: 7/–
У Вищій лізі: 7/–

47

ВАДИМ БОЛОХАН
ЗАХИСНИК
15.08.1986 р.
Молдова
Вага/зріст: 77/184
За «Карпати»: –/–
У Вищій лізі: 70/–

55

РОМАН ПОДОЛЯК
ЗАХИСНИК
21.04.1993 р.
Україна
Вага/зріст: 74/182
За «Карпати»: –/–
У Вищій лізі: –/–

7

ПАВЛО КСЬОНЗ
ПІВЗАХИСНИК
02.01.1987 р.
Україна
Вага/зріст: 69/176
За «Карпати»: –/–
У Вищій лізі: 69/2

16

ІГОР ХУДОБ'ЯК
ПІВЗАХИСНИК
20.02.1985 р.
Україна
Вага/зріст: 66/175
За «Карпати»: 187/25
У Вищій лізі: 154/20

17

ОЛЕГ ГОЛОДЮК
ПІВЗАХИСНИК
02.01.1988 р.
Україна
Вага/зріст: 70/177
За «Карпати»: 76/9
У Вищій лізі: 76/9

19

ЯРОСЛАВ МАРТИНЮК
ПІВЗАХИСНИК
20.02.1989 р.
Україна
Вага/зріст: 81/182
За «Карпати»: 23/–
У Вищій лізі: 23/–

АНДРІЙ
ТКАЧУК
ПІВЗАХИСНИК
18.11.1987 р.
Україна
Вага/зріст: 71/181
За «Карпати»:
116/5
У Вищій лізі:
111/5

ЕРІК
ДЕ ОЛІВЕЙРА
ПІВЗАХИСНИК
05.12.1985 р.
Бразилія
Вага/зріст: 79/174
За «Карпати»:
2/–
У Вищій лізі:
2/–

ІГОР
ОЗАРКІВ
ПІВЗАХИСНИК
21.01.1992 р.
Україна
Вага/зріст: 69/176
За «Карпати»:
5/–
У Вищій лізі:
5/–

ДАНІЛО
АВЕЛАР
ПІВЗАХИСНИК
09.06.1989 р.
Бразилія
Вага/зріст: 75/185
За «Карпати»:
19/1
У Вищій лізі:
19/1

МУРТАЗ
ДАУШВІЛІ
ПІВЗАХИСНИК
01.05.1989 р.
Грузія
Вага/зріст: 74/175
За «Карпати»:
1/–
У Вищій лізі:
1/–

ТАРМО
КІНК
НАПАДНИК
06.10.1985 р.
Естонія
Вага/зріст: 73/183
За «Карпати»:
–/–
У Вищій лізі:
–/–

ОЛЕКСАНДР
ГЛАДКИЙ
НАПАДНИК
24.08.1987 р.
Україна
Вага/зріст: 80/188
За «Карпати»:
1/1
У Вищій лізі:
169/45

СЕРГІЙ
ЗЕНЬОВ
НАПАДНИК
20.04.1989 р.
Естонія
Вага/зріст: 72/183
За «Карпати»:
95/9
У Вищій лізі:
95/9

МИХАЙЛО
КОПОЛОВЕЦЬ
НАПАДНИК
29.01.1984 р.
Україна
Вага/зріст: 68/171
За «Карпати»:
104/3
У Вищій лізі:
126/3

ОЛЕКСАНДР
КАС'ЯН
НАПАДНИК
27.01.1989 р.
Україна
Вага/зріст: 79/185
За «Карпати»:
1/–
У Вищій лізі:
51/7

ІЛЛЯ
МИХАЛЬОВ
НАПАДНИК
31.07.1990 р.
Україна
Вага/зріст: 84/188
За «Карпати»:
–/–
У Вищій лізі:
–/–

ВОЛОДИМИР
ГУДИМА
НАПАДНИК
20.07.1990 р.
Україна
Вага/зріст: 62/170
За «Карпати»:
9/1
У Вищій лізі:
9/1

ЛУКАС
ПЕРЕС МАРТІНЕС
НАПАДНИК
10.09.1988 р.
Іспанія
Вага/зріст: 78/181
За «Карпати»:
24/4
У Вищій лізі:
24/4

КЕРІВНИЦТВО, ТРЕНЕРСЬКИЙ ШТАБ ФК «КАРПАТИ» ЛЬВІВ

Президент –
Петро ДИМІНСЬКИЙ

Генеральний директор –
Ігор ДЕДИШИН

Головний тренер –
Володимир ШАРАН (1 гра)

Тренери: Степан ЮРЧИШИН,
Володимир БЕЗЗУБ'ЯК, Володимир ВАСЮТИК

ЗІПСОВАНЕ СВЯТО

18.03.1992 рік. Стадіон «Україна». Капітани команд Василь Леськів («Карпати», праворуч) та Ігор Волков («Таврія») піднімають державний прапор з нагоди відкриття у Львові 1-го національного чемпіонату

Рівно за тиждень, 18-го березня, виповниться 20 років, як «Карпати» зіграли свій перший домашній матч у чемпіонаті України. Як і сьогодні, суперником «зелено-білих» у тій історичній зустрічі була сімферопольська «Таврія». Поєдинок команди провели в таких складах:

«КАРПАТИ»: Раймонд Лайзан, Андрій Чікало, Роман Лаба (Ярослав Козак, 46), Олег Бенько (Олег Гула, 18), Юрій Мокрицький, Анатолій Мущинка *(з м'ячем на фото)*, ► Василь Бондарчук, Василь Леськів (к), Роман Толочко, Роман Деркач, Олег Синицький.

«ТАВРІЯ»: Олег Колесов, Сергій Шевченко, Микола Турчиненко, Олександр Головко, Ігор Волков (к), Дмитро Смирнов (Юрій Гетиков, 52), Андрій Опарін, Юрій Гудименко, Сергій Андреєв (Відмантас Вишняускас, 68), Сергій Гладишев, Владислав Новіков.

Того прохолодного вечора трибуни стадіону «Україна» зібрали понад 22 тисячі львів'ян, які прийшли підтримати свою улюблену команду. Звісно, сподівалися вони стати свідками не лише першого матчу національного чемпіонату у Львові, а й наживо побачити першу домашню перемогу карпатівців. Однак додому вболівальники поверталися в поганому настрої...

Багато хто ще не зайняв своє місце на трибунах «України», а гості вже відкрили рахунок. «Зелено-білі» дозволили кримчанам провести результативну атаку вже на першій хвилині матчу. Зусилля партнерів влучним ударом завершив півзахисник «Таврії» Юрій Гудименко – 0:1.

Від пропущеного гола «Карпати» оговталися не одразу. Сімферопольці мали ще не одну нагоду подвоїти свою перевагу в рахунку. Але надійно стояв у воротах латвійський кіпер нашої команди Раймонд Лайзан, який зводив нанівець всі зусилля кримчан. Що ж до карпатівців, то до перерви вони майже нічого так і не створили поблизу володінь Олега Колесова.

Мало що змінилося і в другому таймі. Хоча треба віддати належне підопічним Степана Юрчишина, які помітно додали обертів. Однак майже всі атаки закінчували на підступах до карного майданчика суперника. Натомість «Таврія» спокійно контролювала хід гри. А щоб ніхто не сумнівався у перевазі «Таврії», підопічні Анатолія Заяєва наприкінці гри забили ще один м'яч, автором якого на 89-ій хвилині став Владислав Новіков. Тож фінальний свисток зафіксував поразку «Карпат» з рахунком 0:2.

Як засвідчив подальший виступ обох команд, такий підсумок був не випадковим. У прем'єрному сезоні «Таврія» сенсаційно виборола титул чемпіона України. Натомість «Карпати» до останнього туру боролися за збереження прописки у Вищій лізі. Зрештою, все для карпатівців закінчилося добре. ■

ПАВЛО КСЬОНЗ ПОПОВНИВ СКЛАД «ЗЕЛЕНО-БІЛИХ»

ЛЬВІВ'ЯНИ ПІДСИЛИЛИСЯ ТАЛАНОВИТИМ УКРАЇНЦЕМ

Львівські «Карпати» уклали контракт терміном на чотири з половиною роки з талановитим хавбеком Павлом Ксьонзом (1987 року народження), останнім клубом якого була «Олександрія». Свою кар'єру Павло розпочав у київському «Динамо», згодом грав за ФК «Харків», ЦСКА (Київ), «Закарпаття» (Ужгород), маріупольський «Іллічівець». За юнацькі збірні України Павло провів 28 матчів і забив 10 голів. У «Карпатах» Ксьонз виступатиме під 7-им номером.

– Після того, як Володимир Шаран став головним тренером «Карпат», я привітав його з новим призначенням. Він спитав, чи не хочу перейти в «Карпати». Я відповів Володимиру Богдановичу, що не проти, якщо він влагодить всі питання з президентом «Олександрії». Знаю, що домовлялися вони довго, не могли знайти компроміс. «Олександрія» не мала наміру мене відпускати. Але в останній момент ми про все домовилися, і я підписав контракт з «Карпатами». Важливу участь у цьому процесі взяв мій агент Вадим Немешкало.

– Ти, здається, не вперше ідеш за тренером...

– Так і є. Уперше познайомився з Володимиром Богдановичем в «Закарпатті». Згодом він запросив мене в «Олександрію». Мені відомі вимоги тренера, я знаю його роботу. Тож приємно, що він хоче мене бачити в своїй команді.

– На яких позиціях ти грав у командах під керівництвом Володимира Шарана?

– На обох флангах, під нападником і на місці форварда. Ці чотири позиції мені добре знайомі.

– Чим є для тебе перехід в «Карпати»?

– Кроком вперед. «Карпати» – це команда з ім'ям, амбіціями, ставить перед собою серйозні завдання. Львів – прекрасне місто, а фанати «Карпат» – одні з кращих в Україні, якщо взагалі не найкращі. Тому це справді крок вперед для мене.

– Чи мала значення для тебе оновлена клубна інфраструктура?

– Звичайно. Років 5 тому я був на старій базі «Карпат». Тепер усе так змінилося... База просто чудова – всі умови для відновлення гравців там є. Для футболіста це дуже важливо.

– У цьому міжсезонні «Карпати» придбали одразу кілька молодих нападників...

– Конкуренція нікому не заважає. Я прийшов добиватися місця в основі і я буду це робити. Старатимуся довести, що тренер та клуб не помилилися у своєму виборі.

– Чи знаєш ти когось з теперішніх гравців «зелено-білих»?

– Знаю Андрія Ткачука. Ми грали разом за збірну 1987 року народження. Також по збірній Сашка Гладкого знаю, а ще Вадима Болохана, з яким разом грали в «Закарпатті».

ЕСТОНСЬКИЙ ПОДАРУНОК*

ІНТЕРВ'Ю З НОВАЧКОМ «ЗЕЛЕНО-БІЛИХ» ТАРМО КІНКОМ

** Kink – (з естонської означає «подарунок»)*

У Тармо Кінка тиждень був напружений. Переліт до США і назад в Естонію, а потім рейс до Києва. Вже зі столиці України естонський форвард прилетів до Львова. Одразу ж після поселення в готелі, останній новачок «Карпат» під час зимового міжсезоння погодився на цікаву розмову про футбол і про життя.

– Коли «Карпати» оголосили про те, що підписали лідера збірної Естонії, сама збірна перебувала в США і готувалася до товариської гри проти Сальвадора. Як вас туди занесло?

– Чесно кажучи, і сам не знаю. Думаю, просто хтось із Сальвадора звернувся з пропозицією провести таку гру, мабуть, естонська федерація навіть якийсь гонорар отримала. Чому б ні? Правда, досить дивно, що ми грали в Лос-Анджелесі, а не в Сальвадорі, але у нашій збірній не було таких, хто мав би щось проти.

– У тому матчі ти, можна сказати, дав почин перемозі, сильно пробивши зі штрафного. Звідки у тебе такий удар? Це талант?

– Ну, самого таланту тут мало. Відсотків 90 – це постійні тренування. З дитинства я тренувався, без перерви бив м'ячем об стіну. Це було щось схоже на сквош. До того ж мені багато допоміг мій батько – досить відомий в Естонії футбольний тренер. Він знав, що і як треба робити.

– Твоя статистика свідчить, що в Естонії ти забивав мало не більше, ніж грав. І це в такому юному віці...

– Було таке, але треба зважити, що висока результативність пояснювалася рівнем нижчих ліг. З іншого боку, я був молодим, мав15 років – цей той вік, коли можна грати на професійному рівні. Якось виходило забивати. Тренер вселив впевненість, сказав: «Давай, бери гру на себе». Але й команда мені допомагала. Ще на руку мені грало й те, що я був досить швидкий, а мої опоненти ні. Тому я б просив не дуже серйозно сприймати ці показники.

– А яку команду тренував твій батько?

– «Реал» з Таллінна. Це його власний клуб.

– Гаразд, з причинами такої результативності розібралися, але погодься: коли гравець у такому віці стільки забиває, це все одно зацікавлює, навіть незважаючи на рівень чемпіонату...

– Маєш на увазі, що мене таким чином у Москві помітили? Насправді ж все було не зовсім так. У складі свого естонського клубу я поїхав в столицю Росії на спартакіаду чи щось подібне. І уяви – ми програли в одному матчі 1:8. Правда, грав я досить непогано. І от після цього підходять до мене і пропонують перейти в «Спартак». Хоча, може, вони щось і знали про те, скільки я забивав в Естонії. Звісно, що я одразу ж погодився і підписав контракт.

– Хто тебе запрошував?

– Знаю, що права на мене купив Олег Романцев.

– За скільки, як не секрет?

– Не знаю. Молодий я був. Мені було байдуже. Я просто хотів грати, тим більше в такому клубі і в такого тренера. Мені дали шанс, і я не мав права ним не скористатися.

«ТИ ВІЛЬНИЙ ХУДОЖНИК, ДІЙ НА ВЛАСНИЙ РОЗСУД»

– Важко навіть уявити, як ти почувався, коли переїхав з Естонії до Москви...

– Справді, важко. Москва – місто дуже велике, а мені 16 років. Я молодий і дурний, страху нема, є одне бажання. Дайте мені м'яча – більше нічого не треба. Поруч грали Тітов і Тіхонов, було в кого вчитися. І спершу все було добре, я бачив перспективу, вірив у краще майбутнє, а потім почалися зміни тренерів і президентів. Усе це впливало на команду. Якщо я не помиляюся, то в той період тренери мінялися разів зо п'ять.

– Ти був кращим бомбардиром чемпіонату дублерів. Чому не отримав шанс в першій команді?

– Спочатку було як: я завжди грав за дубль до перерви, а потім був на заміні у матчі основи. Але коли почалися зміни тренерів, то нові коучі довіряли ветеранам – перевіреним і досвідченим. Молодим шансу взагалі не дали. Всі бачили, що я вже можу і повинен грати за основу, бо багато забивав за дубль, але... Морально було дуже важко. Я хотів грати, але нічого не міг зробити. Тому вирішив повернутися додому.

– Це правда, що ти просто спакував валізи і поїхав геть?

– Так усе й було. Звичайно, «Спартак» міг легко мене дискваліфікувати, але вони цього не зробили. Ми дали їм трошки грошей, і мене відпустили. Так що з ними все в порядку.

– Чемпіонат Угорщини став для тебе новим викликом? У принципі, ця країна не дуже сильна в футбольному плані...

– В «Дьорі» мені серйозно допоміг тренер. Що цікаво – спершу там був досить жорсткий наставник. Я при ньому грав постійно, але відчував, що він мене чомусь недолюблює. Вічно намагався якісь проблеми мені нав'язати. Але після нього був інший тренер, який дав мені на полі повну свободу дій, сказав: «Ти вільний художник, дій на власний розсуд». Так мені вдалося ще більше розкритися. Після цього прийшло запрошення з Англії.

– Були ще якісь пропозиції?

– Були. Зокрема з Бундесліги. Але в той час Європа потерпала від кризи, яка охопила всі галузі, зокрема й футбол. А от «Мідлсбро» знайшов мільйон фунтів стерлінгів. Це велика сума, відповідно, німецькі клуби відступили.

– «Дьор» просив залишитися?

– Тренер просив. Та зрештою, я й сам не був проти, але ж йшлося про шанс закріпитися в Англії! За мною слідкував тодішній тренер «Мідлсбро» Гордон Страчан – великий гравець і великий тренер. Він сам хотів мене запросити, а для гравця дуже добре, коли він їде в команду, де його хоче бачити тренер. Тому я погодився і пішов.

«СПЕРШУ В ЗАПАС, ПОТІМ НА ТРИБУНИ»

– Спершу в «Мідлсбро» було ж усе добре. Що потім сталося?

– Те саме, що й раніше. Зміна тренера. Після того, як Страчан пішов, почали грати нові виконавці, про яких я навіть не чув. Новий тренер змінив усе. І я знову опинився осторонь. Спершу мене відправили на лаву запасних, потім на трибуни. Ніхто не казав і ніхто не міг мені пояснити, чому я не граю. Можливо, справа була в тому, що я мав більше працювати у відборі? Врешті-решт я сам пішов на розмову, але адекватної відповіді не почув. Єдине, що я зрозумів, – мене не ставлять не тому, що я погано граю, а просто тому, що тренер бачить у своїй схемі інших виконавців. Тому я попросив розірвати контракт з клубом. Я ж грати хотів...

– Знаю, що тобою цікавилися французькі та італійські клуби. Чому ти вибрав «Карпати»?

– Справа в тому, що за клуби з Франції та Італії я міг грати лише з літа. Тобто півроку, по суті, мені треба було б просто тренуватися. А таке мене не влаштовує. Правда, нещодавно виник варіант з Голландією. Однак там був певний ризик, я відмовився. Залишалося не так багато варіантів – або в Угорщину, або в Україну. Я подумав, що «Карпати» – це хороший варіант. Коли на мене вийшли представники «зелено-білих», я відчув тепло та увагу, мені пообіцяли допомогти і повернути на попередній рівень. Я погодився і пішов на цей крок. Впевнений, що в Угорщині мені було б легше, але я не звик шукати легких шляхів. Знаю, що український чемпіонат зараз розвивається, клуби все частіше запрошують збірників. Буде цікаво.

– Мабуть, про «Карпати» ти дізнався від Зеньова. Першим ділом до нього зателефонував?

– Ні, не відразу. Подумав спокійно, а потім зв'язався з Сергієм. Спитав про місто, команду, фанатів. У відповідь почув, що «Карпати» – хороша команда, яка ставить перед собою високі цілі, що є новий тренер, нова база, новий стадіон і прекрасні фанати. А що ще треба для футболіста?

«НЕ ВАЖЛИВО, ЧИМ ТИ ЗАБИВАЄШ: КОЛІНАМИ ЧИ СІДНИЦЯМИ»

– Давай поговоримо про твої ноги. Яка з них більше забила?

– Ліва. З правою трохи гірше. А от коли я востаннє забивав головою, навіть не пригадаю. Здається, ще коли дуже молодим був. До речі, тоді я взагалі краще грав у повітрі, зараз чомусь не так добре.

– На якій позиції тобі краще виступати?

– Та мені байдуже. Спершу я був центральним нападником, потім – де тренер ставив. Я люблю творити, але розумію, що треба відпрацьовувати в обороні. Це мають робити всі. ■

СПОРТИВНИЙ КЛУБ «ТАВРІЯ»

РЕКВІЗИТИ КЛУБУ

Рік заснування: 1958
Кольори: червоно-біло-сині
Поштова адреса: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Пушкіна, 46
Електронна адреса: http://www.sctavriya.com
E-mail: sc@sctavriya.com
Домашній стадіон: «Локомотив» (19 978 місць)
Головний тренер: Семен Альтман

СЕРГІЙ **КУНІЦИН**
ПОЧЕСНИЙ ПРЕЗИДЕНТ

МИНУЛЕ ТА СЬОГОДЕННЯ

Попередня назва – «Авангард», сучасна – з 1963 року.

У чемпіонатах СРСР: клас «Б» – 1958-1965 рр., клас «А» – 1966-1970 рр., друга ліга – 1971-1973, 1985-1987 рр., перша ліга – 1974-1980, 1982-1984, 1988-1991 рр., вища ліга – 1981 р. (17-е місце).

Всього у чемпіонатах СРСР кримська команда зіграла 1374 гри: +586=367-421, м'ячі 196-1524.

Найбільше матчів провів – Андрій ЧЕРЕМИСИН (355). **Найкращий бомбардир** – Володимир НАУМЕНКО (168).

Найкращі досягнення: чемпіон УРСР – 1973, 1985, 1987 рр., володар Кубка УРСР-74 р., півфіналіст Кубка СРСР-87 р. У чемпіонатах України – з 1992 р. Перший чемпіон Володар Кубка України 2010 р. , фіналіст 1994 р.

Підсумки виступів «Таврії» у попередніх чемпіонатах:

	І	В	Н	П	М	Місце	К-ть команд
1992 р.	19	12	6	1	31-9	1*	20
1992/1993 рр.	30	11	4	15	30-39	10	16
1993/1994 рр.	34	12	10	12	41-34	8	18
1994/1995 рр.	34	17	8	9	61-37	5	18
1995/1996 рр.	34	12	8	14	46-46	12	18
1996/1997 рр.	30	13	5	12	36-46	6	16
1997/1998 рр.	30	8	9	13	35-41	14	16
1998/1999 рр.	30	10	7	13	33-39	9	16
1999/2000 рр.	30	7	8	15	32-51	13	16
2000/2001 рр.	26	8	9	9	24-31	7	14
2001/2002 рр.	26	8	6	12	27-36	7	14
2002/2003 рр.	30	9	7	14	36-50	9	16
2003/2004 рр.	30	7	11	12	22-28	12	16
2004/2005 рр.	30	11	9	10	34-28	7	16
2005/2006 рр.	30	11	6	13	29-31	7	16
2006/2007 рр.	30	12	6	12	32-30	5	16
2007/2008 рр.	30	13	8	9	38-40	5	16
2008/2009 рр.	30	10	7	13	41-45	8	16
2009/2010 рр.	30	12	9	9	38-38	6	16
2010/2011 рр.	30	10	9	11	44-46	7	16

** – звання першого чемпіона України «Таврія» здобула саме у Львові, здолавши «Динамо»*

У Прем'єр-лізі «Таврія» провела 613 ігор: +221=158-234, м'ячі 739-769.

Найбільша перемога – 7:0 («Верес», 07.10.1994 р.). Найбільша поразка – 1:8 («Металург» З., 10.04.1997 р.).
За команду виступали 287 гравців, а найбільше матчів за команду зіграв Андрій ОПАРІН (263).
Голи забивали 100 гравців, а також зафіксовано 8 автоголів. **Кращий бомбардир** – Олександр ГАЙДАШ (85 голів).

Рекордсмен клубу за сезон – Олексій АНТЮХІН (18 м'ячів, 1994/95 рр.).

Під час зимового міжсезоння «Таврію» залишили Л. Ідахор, І. Галюза (обоє – «Зоря»), А. Монахов («Севастополь»), А. Корнєв («Оболонь»), І. Граф («Лучко», Хорватія), О. Піщур («Волинь»), Ж. Любеновіч («Олександрія»), С. Марковіч, С. Джурічіч. Натомість новачками стали Ф. Аді («Металург» Д), О. Каблаш («Буковина»), А. Буссаіді («Ростов»), М. Не, Ф. Кубік (обоє – «Кубань» Росія), Р. Гомес (АЕК, Кіпр), А. Афолабі («Гетевей», Нігерія), М. Алію («Вільяреал», Іспанія).

Смакуй щедро!

СЕМЕН АЛЬТМАН
ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР
21.04.1946 р.
Україна
Головний тренер команди: з 01.06.2011 р.

«ТАВРІЯ» СІМФЕРОПОЛЬ
СЕЗОН 2011/2012

Фото: прес-служба СК «Таврія» (26)

ДАМІР КАХРІМАН
ВОРОТАР
19.11.1984 р.
Сербія
Вага/зріст: 85/192
За «Таврію»: 29/38п
У Вищій лізі: 29/38п

ДМИТРО СТОЙКО
ВОРОТАР
03.02.1975 р.
Україна
Вага/зріст: 90/192
За «Таврію»: 18/19п
У Вищій лізі: 101/138п

СЕРГІЙ СІТАЛО
ВОРОТАР
20.12.1986 р.
Україна
Вага/зріст: 84/190
За «Таврію»: 1/–
У Вищій лізі: 1/–

АЙОДЕЛЕ АДЕЛЕЙЕ
ЗАХИСНИК
25.12.1988 р.
Нігерія
Вага/зріст: 80/188
За «Таврію»: 11/1
У Вищій лізі: 37/4

ДЖАМІУ АЛІМІ
ЗАХИСНИК
05.10.1992 р.
Нігерія
Вага/зріст: 85/190
За «Таврію»: 4/–
У Вищій лізі: 4/–

АНІС БУССАІДІ
ЗАХИСНИК
10.04.1981 р.
Туніс
Вага/зріст: 74/181
За «Таврію»: –/–
У Вищій лізі: 65/2

ОЛЕГ ГУМЕНЮК
ЗАХИСНИК
03.05.1983 р.
Україна
Вага/зріст: 66/178
За «Таврію»: 30/1
У Вищій лізі: 41/1

ЮРІЙ ПУТРАШ
ЗАХИСНИК
29.01.1990 р.
Україна
Вага/зріст: 70/178
За «Таврію»: 11/–
У Вищій лізі: 27/–

ВОЛОДИМИР ЄЗЕРСЬКИЙ
ЗАХИСНИК
15.11.1976 р.
Україна
Вага/зріст: 77/183
За «Таврію»: 10/–
У Вищій лізі: 260/16

РОЛЛАН
ПОГОРЕЛЬЦЕВ
ЗАХИСНИК
16.07.1990 р.
Україна
Вага/зріст: 80/188
За «Таврію»:
3/–
У Вищій лізі:
3/–

САНІ
КАЙТА
ПІВЗАХИСНИК
02.05.1986 р.
Нігерія
Вага/зріст: 76/179
За «Таврію»:
7/–
У Вищій лізі:
13/–

МАРІН
ЛЮБІЧІЧ
ПІВЗАХИСНИК
16.06.1988 р.
Хорватія
Вага/зріст: 79/187
За «Таврію»:
17/1
У Вищій лізі:
17/1

СТАНІСЛАВ
ПРИЧИНЕНКО
ПІВЗАХИСНИК
26.06.1991 р.
Україна
Вага/зріст: 74/182
За «Таврію»:
16/2
У Вищій лізі:
16/2

ФРАНТІШЕК
КУБІК
ПІВЗАХИСНИК
14.03.1989 р.
Словаччина
Вага/зріст: 71/179
За «Таврію»:
–/–
У Вищій лізі:
–/–

МАРКО
НЕ
ПІВЗАХИСНИК
17.07.1983 р.
Кот-д'Івуар
Вага/зріст: 70/183
За «Таврію»:
–/–
У Вищій лізі:
–/–

СЕРГІЙ
НАЗАРЕНКО
ПІВЗАХИСНИК
16.02.1980 р.
Україна
Вага/зріст: 71/176
За «Таврію»:
19/6
У Вищій лізі:
285/60

МАКСИМ
КАЛІНІЧЕНКО
ПІВЗАХИСНИК
26.01.1979 р.
Україна
Вага/зріст: 72/176
За «Таврію»:
20/6
У Вищій лізі:
132/27

РУБЕН
ГОМЕС
ПІВЗАХИСНИК
26.01.1984 р.
Аргентина
Вага/зріст: 68/178
За «Таврію»:
–/–
У Вищій лізі:
123/4

ФАНЕНДО
АДІ
НАПАДНИК
10.10.1990 р.
Нігерія
Вага/зріст: 84/193
За «Таврію»:
–/–
У Вищій лізі:
9/1

ВОЛОДИМИР
КОРОБКА
НАПАДНИК
22.07.1989 р.
Україна
Вага/зріст: 70/185
За «Таврію»:
15/2
У Вищій лізі:
15/2

АНТОН
ШИНДЕР
НАПАДНИК
13.06.1987 р.
Україна
Вага/зріст: 85/190
За «Таврію»:
39/9
У Вищій лізі:
39/9

РУСЛАН
ПЛАТОН
НАПАДНИК
12.01.1982 р.
Україна
Вага/зріст: 75/182
За «Таврію»:
42/8
У Вищій лізі:
124/15

МАКСИМ
ФЕЩУК
НАПАДНИК
25.11.1985 р.
Україна
Вага/зріст: 74/183
За «Таврію»:
56/9
У Вищій лізі:
117/17

АБДУЛВАХІД
АФОЛАБІ
НАПАДНИК
08.12.1991 р.
Нігерія
Вага/зріст: 77/185
За «Таврію»:
–/–
У Вищій лізі:
–/–

КЕРІВНИЦТВО, ТРЕНЕРСЬКИЙ ШТАБ СК «ТАВРІЯ» СІМФЕРОПОЛЬ

Почесний президент –
Сергій КУНІЦИН

Генеральний директор –
Юрій ВАСЮКОВ

Головний тренер –
Семен АЛЬТМАН (247 ігор)

Тренери: Олександр СКРИПНИК, Сергій ШЕВЧЕНКО, Сергій ВАКОЛЮК, Геннадій АЛЬТМАН

ІСТОРІЯ ПРОТИСТОЯНЬ

«КАРПАТИ» ЛЬВІВ

«ТАВРІЯ» СІМФЕРОПОЛЬ

Нинішній матч стане вже 52-м в історії зустрічей львівських «Карпат» та сімферопольської «Таврії». Ось підсумки попередніх матчів:

Чемпіонат СРСР – 10:+5=3-2, м'ячі 14-5 (1966-67, 1969, 1978-79 рр.)
Кубок України – 4:+2=0-2, м'ячі 6-7 (двічі - 1/8 фіналу, 1994, 2001 рр.)
Чемпіонат України – 37: +12=8-17, м'ячі 36-45

	ЛЬВІВ	СІМФЕРОПОЛЬ
1992 р.	0:2	0:1
1992/93 рр.	2:0	0:0
1993/94 рр.	1:0	0:2
1994/95 рр.	0:0	0:3
1995/96 рр.	1:1	0:2
1996/97 рр.	1:1	1:3
1997/98 рр.	2:0	0:2
1998/99 рр.	2:1	1:1
1999/2000 рр.	0:1	1:4
2000/2001 рр.	4:1	1:3
2001/2002 рр.	0:0	0:3
2002/2003 рр.	3:1	0:1
2003/2004 рр.	1:0	0:1
2006/2007 рр.	0:2	1:0
2007/2008 рр.	4:0	1:2
2008/2009 рр.	0:1	4:1
2009/2010 рр.	1:0	1:1
2010/2011 рр.	1:0	1:3
2011/2012 рр.	...	1:1

Фото Арвідаса Шеметаса (2)

Баланс ігор у Львові – 18: +10=4-4, м'ячі 23-11; **в Сімферополі** – 19:+2=4-13, м'ячі 13-34.

Голи у львів'ян забивали: Покладок – 5, Паляниця – 4, Ковєль, Кобін – по 3, Єсип, Кабанов, Худоб'як – по 2, Бойчишин, Кардаш, Вовчук, Мізін, Назаров, Швед, Ковальчук, Аньямке, Пшеничних, Кожанов, Ощипко, Ткачук, Зеньов, Федецький, Лукас – по одному м'ячу;

у кримчан – О. Кунденок – 5, Гайдаш, Гігіадзе, Ідахор – по 3, Фурсов, Г. Кунденок, Осипов, Єсін, Антюхін, Трапаїдзе – 2, Новиков, Гудименко, Андрєєв, Волков, Росляков, Опарін, Аверін, Митрофанов, Котюк, Едмар, Гоменюк, Ковпак, Галюза, Фещук, Корнєв, Калініченко – по одному м'ячу, а також Грановський – у свої ворота.

«КАРПАТИ» У ДРУГІЙ ЧАСТИНІ ЧЕМПІОНАТУ-2011/2012

Тур	Дата	Господарі	Рахунок	Гості
21 тур	03.03.2012	«ЗОРЯ» ЛУГАНСЬК	5:1	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ
22 тур	11.03.2012	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ	-:-	«ТАВРІЯ» СІМФЕРОПОЛЬ
23 тур	19.03.2012	«МЕТАЛІСТ» ХАРКІВ	-:-	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ
24 тур	25.03.2012	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ	-:-	«ОЛЕКСАНДРІЯ»
25 тур	31.03.2012	«ОБОЛОНЬ» КИЇВ	-:-	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ
26 тур	07.04.2012	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ	-:-	«МЕТАЛУРГ» ДОНЕЦЬК
27 тур	14.04.2012	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ	-:-	«ВОЛИНЬ» ЛУЦЬК
28 тур	21.04.2012	«АРСЕНАЛ» КИЇВ	-:-	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ
29 тур	02.05.2012	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ	-:-	«КРИВБАС» КРИВИЙ РІГ
30 тур	10.05.2012	«ДНІПРО» ДНІПРОПЕТРОВСЬК	-:-	«КАРПАТИ» ЛЬВІВ

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ЧЕМПІОНАТУ

	М	КОМАНДА	І	В	Н	П	М	О
	1	«Динамо» Київ	21	17	4	0	42:8	55
	2	«Шахтар» Донецьк	21	16	4	1	55:13	52
	3	«Металіст» Харків	21	15	5	1	39:16	50
	4	«Дніпро» Дніпропетровськ	21	10	4	7	32:26	34
	5	«Кривбас» Кривий Ріг	21	9	4	8	19:21	31
+1 ▲	6	«ТАВРІЯ» Сімферополь	20	8	6	6	29:24	30
−1 ▼	7	«Арсенал» Київ	21	8	6	7	23:18	30
	8	«Металург» Донецьк	20	9	2	9	25:22	29
	9	«Ворскла» Полтава	21	7	6	8	27:30	27
+1 ▲	10	«Чорноморець» Одеса	21	6	6	9	18:25	24
−1 ▼	11	«Іллічівець» Маріуполь	21	6	5	10	20:31	23
	12	«Волинь» Луцьк	21	6	4	11	19:31	22
	13	«КАРПАТИ» Львів	21	3	7	11	18:35	16
+1 ▲	14	«Зоря» Луганськ	21	4	3	14	20:41	15
−1 ▼	15	«Олександрія»	21	3	5	13	17:40	14
	16	«Оболонь» Київ	21	2	5	14	10:32	11

РЕШТА МАТЧІВ 22-ГО ТУРУ

09.03.2012
«Оболонь» – «Олександрія»
10.03.2012
«Іллічівець» – «Шахтар»
«Дніпро» – «Ворскла»
«Волинь» – «Чорноморець»
11.03.2012
«Металург» – «Металіст»
«Кривбас» – «Динамо»
«Арсенал» – «Зоря»

НАЗАД У МИНУЛЕ...

Так виглядала програмка у сезоні 1997/98

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ КЛУБУ

• **У ЧЕМПІОНАТАХ УКРАЇНИ** діями «Таврії» керували 20 тренерів, а найчастіше Анатолій Заяєв (172 гри) та Михайло Фоменко (80 ігор).

• **ГВАРДІЙЦІ «ТАВРІЇ»** (понад 150 ігор): А. Опарін (263), О. Гайдаш (218), С. Єсін (208), О. Кунденок (202), Ю. Донюшкін (188), В. Гігіадзе (176), О. Ковпак (155), І. Волков (154).

• **ГОЛЕАДОРИ «ТАВРІЇ»** (не менш як 20 голів): О. Гайдаш (85), О. Антюхін (53), О. Ковпак (46), В. Гігіадзе (41), Л. Ідахор (38), Г. Кунденок (35), В. Гоменюк (27), О. Осипов (23).

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ЩО?

Сьогодні – 11 БЕРЕЗНЯ

У даній рубриці наших програмок ми нагадуємо вболівальникам, як львівські «Карпати» проводили цього дня свої поєдинки.

Чемпіонат УКРАЇНИ
1997 р. – Полтава – «Ворскла» – 0:0.
2001 р. – Харків – «Металіст» – 2:2 (Толочко, Шаран).
2007 р. – Луганськ – «Зоря» – 0:1.

Кубок УКРАЇНИ (1/16 фіналу)
2000 р. – Черкаси – ФК «Черкаси» – 2:1 (Шаран, Покладок).

НАСТУПНИЙ МАТЧ

25.03.2012 19:30

«КАРПАТИ» – «ОЛЕКСАНДРІЯ»

Запрошуємо всіх уболівальників на «Арену Львів»!

Авторський колектив: Юрій Назаркевич, Іван Дупнак, Данило Нікуленко, Ростислав Ящишин.
Літредактор: Тетяна Андрєєва. Дизайн та верстка: Мар'ян Колодій.

«КАРПАТИ»
ЛЬВІВ

22 тур

11.03.2012
15:30

«ТАВРІЯ»
СІМФЕРОПОЛЬ

«КАРПАТИ»		«ТАВРІЯ»	
Воротарі		**Воротарі**	
22	Андрій ТЛУМАК	1	Дамір КАХРІМАН
29	Олександр ІЛЬЮЩЕНКОВ	12	Дмитро СТОЙКО
32	Мартін БОГАТІНОВ	31	Сергій СІТАЛО
Захисники		**Захисники**	
4	Іван МІЛОШЕВІЧ	3	Айоделе АДЕЛЕЙЕ
8	Ігор ОЩИПКО	15	Джаміу АЛІМІ
15	Тарас ПЕТРІВСЬКИЙ	20	Аніс БУССАІДІ
21	Ґреґор БАЛАЖІЦ	30	Олег ГУМЕНЮК
41	Степан ГІРСЬКИЙ	44	Юрій ПУТРАШ
47	Вадим БОЛОХАН	55	Володимир ЄЗЕРСЬКИЙ
55	Роман ПОДОЛЯК	69	Роллан ПОГОРЕЛЬЦЕВ
Півзахисники		**Півзахисники**	
7	Павло КСЬОНЗ	2	Сані КАЙТА
16	Ігор ХУДОБ'ЯК	4	Марін ЛЮБІЧІЧ
17	Олег ГОЛОДЮК	9	Станіслав ПРИЧИНЕНКО
19	Ярослав МАРТИНЮК	11	Франтішек КУБІК
25	Андрій ТКАЧУК	16	Марко НЕ
27	ЕРІК	18	Сергій НАЗАРЕНКО
43	Ігор ОЗАРКІВ	25	Максим КАЛІНІЧЕНКО
89	Даніло АВЕЛАР	27	Рубен ГОМЕС
99	Муртаз ДАУШВІЛІ	**Нападники**	
Нападники		10	Фанендо АДІ
9	Тармо КІНК	14	Володимир КОРОБКА
10	Олександр ГЛАДКИЙ	17	Антон ШИНДЕР
11	Сергій ЗЕНЬОВ	24	Руслан ПЛАТОН
18	Михайло КОПОЛОВЕЦЬ	28	Максим ФЕЩУК
28	Олександр КАС'ЯН	99	Абдулвахід АФОЛАБІ
31	Ілля МИХАЛЬОВ		
36	Володимир ГУДИМА		
77	ЛУКАС		

БРИГАДА АРБІТРІВ

АРБІТР: Юрій МОСЕЙЧУК (Чернівці, 21.04.1971).
У Прем'єр-лізі провів 62 матчі, з них 4 за участю «Карпат»: +1=1-2, м'ячі 3-6 та 6 ігор за участю «Таврії»: +1=2-3, м'ячі 7-10.
АСИСТЕНТИ АРБІТРА: Олександр ХОЛОДИНСЬКИЙ (Лозова, 24.11.1978) та Андрій СКРИПКА (Кіровоград, 11.07.78) – обоє дебютують нині у Прем'єр-лізі.
РЕЗЕРВНИЙ АРБІТР: Микола КРИВОНОСОВ (Київ).
ДЕЛЕГАТ ФФУ: Микола ЖЕЛЄЗНИЙ (Суми, 22.04.1951).
ІНСПЕКТОР ФФУ: Василь ПОПОВИЧ (Іршава, 20.12.1946).